

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Cæsarius Conf. 27. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

martyres erogassent, ex his florâ laurâque AVRELIÆ per somnum visæ utriusque præmium operæ martyrii palmam sunt pollicitæ. Non fefellit tam sanctus Morpheus. Ducti ad supplicium cum plurimis aliis (ex quibus uni scala in cælum se porrigens viam scilicet ostendit) caput truncandum pro fide præbuerunt, duplici dehinc titulo beati, cum & conjuges & martyres audiunt, iidemque & casti & fortes. *Ex Surio.*

O quàm beata mens, quæ propter sui innocentiam in conspectu invictissimi æternique Regis astare non veretur, & ad quam velut in proprium thalamum celestis festivè declinat sponsus! S. Lau. Just. de cast. con. c. 14.

S. CÆSARIUS CONF. 27. Augusti.

Quisquis flores aut fraga legis inter Poëtarum vireta, heu! cave tibi; *latet anguis in herbâ.* Vides indormire CÆSARIUM serpentis amplexibus? Non Æsculapius erat hic, sed Apollo, profanus inquam codex, cui noctem quandoque invigilabat ille, cum precibus debuisset. In somnis ostendit cælum, serpentis non libri volumina esse, quibus incumberet. Quare manibus hæc excussit. Tu quoque, quæ in sinu hos angues imò in oculis geris legendo, cavebis, iterum moneo, juventus. Cæterum puer CÆSARIUS non semel prætextam posuit, ut pauperes hanc acciperent, domi deinde spoliatum se à prætereuntibus commentus, cum interim ultrò in has prædonum manus accurreret. E mundo cum abiret, inconsultis id parentibus (ne viam obsiderent) fecit. Abhinc mundo mortuum quis negabit, quando ubi Abbas ad Episcopatum Arelatensem quærebatur, tumulo, quo se absconderat, fuit extrahendus? Multis sæ-

pius calumniis appetitus, exilio mulctatus, vinculis oneratus, unis tamē beneficiis semper certavit. Certè calumniatorem lapidibus obruendum servavit, civicamque ex hoste meruit. Rex ipse Theodoricus cum reum ad tribunal vocasset, ubi ad instar Angeli splendens intuitus est, habere exinde patronum suum apud DEVM maluit. Ejus dona (uti & vasa sacra vestesque) omnia in captivorum subsidia dilapidavit, veros Ecclesiæ thesauros animos esse reputans. Abiit tandem mortuus è vivis, cum prius ipse mortuum ad vivos reduxisset. *Ex Lippeloo.*

Demonum tibus est carmina Poëtarum, secularis sapientia, Rhetoricorum pompa verborum. Hæc sua omnes suavitate delectant, & dum aures versibus dulci moderatione currentibus capiunt, animam quoque penetrant, & pectoris interna devinciunt. S. Hieron. in parab. fil. prod.

S. MARGARITA VIDUA. 28. Augusti.

Nobilem hanc MARGARITAM fortuna ad gregis, quem paupereula pascebat, pedes abjecit. Et tamen splendor illius ex ipso cælo Christum accivit, ut pauperem & ipse indutus stipem peteret. Nec abnuit illa, sed panem, quem unicum habebat, illi tradidit non parvo lucello. Nam continuò Christus ex oculis abiens suavissimo odore MARGARITAM perfudit. Hoc interim probè pascita cum domum deinde venisset, & mater negaret in penu panem esse, protulit tamen inde MARGARITA talem, qui candore & sapore cælum loqueretur, famemque non familiæ modò, sed totius viciniae unicus placaret. A morte mariti (nam nubere coegerant parentes) tota in pietatis studia abiit.